

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาถึงบทบาทการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติ วิธีดำเนินงาน การส่งเสริมทำนุบำรุงวัฒนธรรมของท้องถิ่น ด้านปัญหาและอุปสรรค ด้านการดำเนินการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของท้องถิ่น ตลอดจนเสนอแนะแนวทางในการทำนุบำรุงวัฒนธรรมใน เขตภาคกลาง

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ เสนอในรูปตารางประกอบความเรียงตามลำดับดังนี้

๑. ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
๒. ความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัยครูในเขตภาคกลาง ในด้านลักษณะงานและวิธีดำเนินการของวารจักรกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมของวิทยาลัยในรอบปีการศึกษา ๒๕๒๔
๓. ความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมของวิทยาลัยครูในเขตภาคกลาง
๔. ปัญหาและอุปสรรคในการแสดงบทบาททางด้านวัฒนธรรมของวิทยาลัยครูในเขตภาคกลาง

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ เสนอ เป็นความเรียงตามลำดับ ดังนี้

๑. สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์
๒. กิจกรรมด้านวัฒนธรรมที่วิทยาลัยได้จัดให้มีขึ้นในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา (๒๕๒๕)
๓. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินบทบาททางด้านวัฒนธรรมในวิทยาลัยครูเขตภาคกลาง

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ ๒ สถานภาพของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในวิทยาลัยครูเขตภาคกลาง

จำแนกตาม เพศ อายุ และอายุราชการ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	๒๑๑	๗๓.๒๖
หญิง	๗๗	๒๖.๗๔
อายุ		
๒๑ - ๓๐ ปี	๔๔	๑๕.๒๘
๓๑ - ๔๐ ปี	๑๐๗	๔๗.๑๕
๔๑ - ๕๐ ปี	๘๘	๓๐.๕๖
๕๑ - ๖๐ ปี	๔๙	๑๗.๐๑
อายุราชการ		
๑ - ๑๐ ปี	๗๕	๒๖.๐๔
๑๑ - ๒๐ ปี	๑๐๑	๓๕.๐๗
๒๑ - ๓๐ ปี	๗๔	๒๕.๖๔
๓๑ - ๔๐ ปี	๓๕	๑๓.๑๕

จากตารางที่ ๒ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นชายถึงร้อยละ ๗๓.๒๖ และเป็นหญิงเพียงร้อยละ ๒๖.๗๔ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี คือร้อยละ ๔๗.๑๕ รองลงมาเป็นผู้ที่มีอายุอยู่ระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี ร้อยละ ๓๐.๕๖ ผู้ที่มีอายุอยู่ระหว่าง ๕๑-๖๐ ปี ร้อยละ ๑๗.๐๑ และผู้ที่มีอายุระหว่าง ๒๑-๓๐ ปี มีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๑๕.๒๘ สำหรับอายุราชการนั้น ผลปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุราชการระหว่าง ๑๑-๒๐ ปี มากที่สุดคือร้อยละ ๓๕.๐๗ รองลงมาเป็นผู้ที่มีอายุราชการระหว่าง ๑-๑๐ ปี ร้อยละ ๒๖.๐๔ และผู้ที่มีอายุราชการระหว่าง ๒๑-๓๐ ปี ร้อยละ ๒๕.๖๔ ส่วนผู้ที่มีอายุราชการระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี มีน้อยที่สุดคือเพียงร้อยละ ๑๓.๑๕ เท่านั้น

ตารางที่ ๓ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในวิทยาลัยครู เขตภาคกลาง จำแนกตาม
ตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งทางการบริหารและวุฒิทางการศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งทางวิชาการ		
ศาสตราจารย์	๑	๐.๓๕
รองศาสตราจารย์	๕	๑.๗๔
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑๐	๓.๕๗
อาจารย์	๒๗๒	๙๔.๐๔
ตำแหน่งทางการบริหาร		
อธิการ	๕	๑.๗๔
รองอธิการ	๓๓	๑๑.๕๖
หัวหน้าคณะ	๓๓	๑๑.๕๖
รองหัวหน้าคณะ	๗	๒.๔๓
หัวหน้าภาค	๓๖	๑๒.๕๐
รองหัวหน้าภาค	๑๔	๖.๖๐
หัวหน้าสำนักงานอธิการ	๒	๐.๖๙
รองหัวหน้าสำนักงานอธิการ	-	-
หัวหน้าแผนก	๒๑	๗.๒๙
ประธานศูนย์วัฒนธรรม	๖	๒.๐๙
รองประธานศูนย์วัฒนธรรม	๑๑	๓.๙๒
เลขานุการศูนย์วัฒนธรรม	๑๑	๓.๙๒
เจ้าหน้าที่อื่น ๆ	๑๗	๕.๙๐
วุฒิทางการศึกษา		
ปริญญาเอก	๑๒	๔.๑๗
ปริญญาโท	๑๔๖	๕๐.๖๙
ปริญญาตรี	๑๓๐	๔๔.๑๔

จากตารางที่ ๓ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๔ ส่วนตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มีเพียงร้อยละ ๓.๔๗ และตำแหน่งรองศาสตราจารย์ร้อยละ ๑.๗๔ ตำแหน่งที่น้อยที่สุดได้แก่ตำแหน่งศาสตราจารย์ มีเพียงร้อยละ ๐.๓๔ เท่านั้น

สำหรับตำแหน่งทางการบริหาร พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีตำแหน่งหัวหน้าภาคมากที่สุดคือร้อยละ ๑๒.๕๐ รองลงมาคือตำแหน่งรองอธิการและหัวหน้าภาควิชา เท่ากัน คือร้อยละ ๑๑.๔๖ ส่วนตำแหน่งหัวหน้าแผนก รองหัวหน้าภาค อธิการ คิดเป็นร้อยละ ๗.๒๘, ๖.๖๐ และ ๑.๗๔ ตามลำดับ สำหรับตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานอธิการ มีเพียง ๒ คนเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๔

ด้านวุฒิการศึกษานั้น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๖๔ รองลงมาคือปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๑๔ ส่วนวุฒิปริญญาเอกนั้น น้อยที่สุดคือมีเพียงร้อยละ ๔.๑๗ เท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๒ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในด้านวิธีการดำเนินการ
ลักษณะงาน

ในการวิเคราะห์อันดับที่ของลักษณะงาน และวิธีดำเนินการนั้น ผู้วิจัย
นำเสนอเป็น ๒ ตอน คือ

ก. วิเคราะห์อันดับที่ของลักษณะงานด้านวัฒนธรรม ตามความคิดเห็น
ของผู้บริหาร อาจารย์และคณะกรรมการประจำศูนย์วัฒนธรรม

ข. วิเคราะห์อันดับที่ของวิธีดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมด้านวัฒนธรรม
ตามความเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และคณะกรรมการประจำศูนย์วัฒนธรรม

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ของคะแนนในแต่ละข้อ
ทั้ง ๑๔ ข้อ แล้วคูณด้วยคะแนนโดยให้ข้อที่ ๑ เป็น ๑๔ คะแนน ไปจนถึงข้อที่ ๑๔
เป็น ๑ คะแนน ตามลำดับ เพื่อหาคะแนนรวมแล้วหารด้วยจำนวนผู้ตอบทั้งหมดใน
แต่ละข้อ เพื่อหาค่ามัชฌิม เลขคณิต ได้ค่ามัชฌิม เลขคณิตแล้วจัดอันดับที่ตามค่า
ของมัชฌิม เลขคณิต กระทำในลักษณะนี้ทั้ง ๒ ตอน ดังได้นำเสนอผลการวิเคราะห์
ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นในด้านลักษณะงานของการจัดกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรม

ลักษณะงาน	คะแนนรวม	\bar{X}	อันดับที่
จัดการแสดงและสาธิต	๑๕๖๗	๑๑.๒๐	๒
จัดนิทรรศการ	๑๖๕๐	๑๒.๖๐	๑
จัดอภิปรายและปาฐกถา	๑๒๔๗	๙.๕๒	๕
จัดประชุมและสัมมนา	๑๑๖๓	๘.๘๘	๗
จัดฝึกสอนและอบรม	๑๒๒๖	๙.๓๗	๖
จัดการแข่งขัน	๑๐๕๗	๘.๐๗	๑๐
จัดการประกวด	๑๓๐๖	๙.๙๗	๔
จัดงานประเพณี	๑๔๒๐	๑๐.๖๙	๓
จัดพิมพ์เอกสารออกเผยแพร่	๑๐๗๐	๘.๑๗	๙
จัดรายการวิทยุและเสียงตามสาย	๘๒๗	๖.๓๑	๑๓
จัดพิพิธภัณฑ์และหอวัฒนธรรม	๑๑๓๕	๘.๖๖	๘
จัดตั้งชมรมและกลุ่มผู้สนใจ	๑๐๔๓	๗.๐๖	๑๑
วางโครงการศึกษาและวิจัย	๙๑๑	๖.๐๕	๑๒
จัดทำทะเบียนและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรม			
พื้นบ้าน	๘๒๓	๖.๒๘	๑๔

จากตารางที่ ๔ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าลักษณะงานของกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมที่มีความสำคัญ ๕ อันดับแรก ได้แก่ จัดนิทรรศการ จัดการแสดงและสาธิต จัดงานประเพณี จัดการประกวด จัดอภิปรายและปาฐกถา ตามลำดับ ส่วนลักษณะงานของกิจกรรมที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ เป็นอันดับที่ ๑๔ ได้แก่ การจัดทำทะเบียนและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้าน

ตารางที่ ๕ วิธีดำเนินการที่ได้กระทำเป็นผลสำเร็จ

วิธีดำเนินการ	คะแนน	\bar{X}	อันดับที่
ดำเนินงานเป็นเอกเทศ	๓๑๖	๒.๔๗	๒
ร่วมมือกับสถาบันอื่น ๆ	๓๕๒	๒.๗๕	๑
สนับสนุนให้หน่วยงานอื่นจัดทำ	๑๙๖	๑.๕๓	๓

จากตารางที่ ๕ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าวิธีดำเนินการที่ได้กระทำเป็นผลสำเร็จมากที่สุดเป็นอันดับ ๑ คือ ร่วมมือกับสถาบัน เอกชน องค์กร และหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐ รองลงมาได้แก่การดำเนินงานเป็นเอกเทศ และสนับสนุนให้หน่วยงานอื่นจัดทำ เป็นอันดับสุดท้าย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๓ การวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม

ในการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ในการจัดน้ำหนัก
ค่าเฉลี่ยของแต่ละช่วงความคิดเห็นดังนี้

- ๓.๕๑ - ๔.๐๐ หมายความว่า ปฏิบัติมากที่สุด
- ๒.๕๑ - ๓.๕๐ หมายความว่า ปฏิบัติค่อนข้างมาก
- ๑.๕๑ - ๒.๕๐ หมายความว่า ปฏิบัติค่อนข้างน้อย
- ๑.๐๐ - ๑.๕๐ หมายความว่า ปฏิบัติน้อยที่สุด หรือไม่ได้ปฏิบัติเลย

ทั้งนี้ ได้เสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ ความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมที่สามารถดำเนินบทบาทได้ในลักษณะที่
เน้นในด้านการสอน

รายการ	X̄	S.D.
๑. ส่งเสริมให้นักศึกษา เยาวชนและประชาชนมีข้อปฏิบัติทางศาสนา เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิต เช่น รู้จักให้หรือทำบุญตักบาตรในวันสำคัญทางศาสนา ด้านการสอนอบรมและให้ปฏิบัติจริงในวันสำคัญทางศาสนาโดยจัด เป็นกิจกรรมกลุ่มขึ้น	๒.๕๗	.๕๗
๒. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความสำนึกในการอนุรักษ์ ทำนุบำรุงมรดกทางวัฒนธรรม เพื่อให้ เป็นเอกลักษณ์ของชาติด้วยการสอน อบรม ชี้แจงและประชาสัมพันธ์ด้วยการปิดโปสเตอร์ ชักชวนขอความร่วมมือ	๒.๓๕	.๕๖
๓. ส่งเสริมให้นักศึกษา เยาวชนและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณีและ เกิดค่านิยมที่จะประพฤติปฏิบัติ เช่น การจัดประเพณีบวชนาคโดยประหยัดไม่ฟุ่มเฟือย ด้วยการสอน อบรม ชี้แจงและประชาสัมพันธ์ด้วยการปิดโปสเตอร์ค่านิยมพื้นฐาน ๕ ประการของไทย	๒.๔๔	.๕๖
๔. เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ารับการอบรม เพื่อประกอบอาชีพ เช่น การตั้งกลุ่มผู้สนใจแล้วจัดสอน จัดอบรมอาชีพหรือวิชาการอื่น ๆ หรือฟื้นฟูขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ	๒.๒๗	.๕๘
๕. จัดให้มีการเรียนทางศาสนาในสถาบันการศึกษา เช่น จัดให้เรียนพุทธศาสนาในวันอาทิตย์ จัดให้มีการทำหรือการเข้าโบสถ์เพื่อสวดอ้อนวอนพระระเจ้า ด้วยการสอน อบรม และปฏิบัติจริง	๒.๑๓	๑.๐๕
รวม	๒.๓๕	.๕๘

จากตารางที่ ๖ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าวิทยาลัย
ครูเขตภาคกลางได้ดำเนินกิจกรรมที่ ๑ ส่งเสริมให้นักศึกษา เยาวชนและประชาชนมี
ข้อปฏิบัติทางศาสนาเพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตค่อนข้าง
มาก ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะกิจกรรมที่ ๕ จัดให้มี
การเรียนทางศาสนาในสถานการศึกษา ได้ปฏิบัติน้อยกว่ากิจกรรมอื่น ๆ

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมที่สามารถ
ดำเนินบทบาทได้ในลักษณะที่เน้นด้านการสอน วิทยาลัยครูเขตภาคกลางทั้ง ๑๑ แห่ง
ยังคงปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗ ความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมที่สามารถดำเนินบทบาทได้ในลักษณะที่
เป็นการจัดประกวดหรือแข่งขัน

รายการ	\bar{X}	S.D.
๑. สนับสนุนการผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในรูปแบบหรือโดย วิธีการต่าง ๆ เช่น ให้นำไปจัดทำ จัดประกวด จัดอบรม หรือจัดหาแหล่งจำหน่ายให้	๒.๒๗	.๔๔
๒. สนับสนุนให้มีการจัดตั้งชุมนุมหรือชมรมต่าง ๆ ขึ้นในวิทยาลัย เพื่อช่วยถ่ายทอดวัฒนธรรม เช่น ชุมนุมภาษา ชุมนุมดนตรี ฯลฯ ขึ้น เพื่อให้มีการจัดการแสดง การแข่งขัน การประกวด เพื่อเป็นการเผยแพร่ทางด้านวัฒนธรรม	๒.๖๕	.๔๔
รวม	๒.๔๖	.๔๔

จากตารางที่ ๗ พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยครูเขตภาคกลางส่วนใหญ่มี
ความคิดเห็นว่าการสนับสนุนให้มีการจัดตั้งชุมนุมหรือชมรมต่าง ๆ ขึ้นในวิทยาลัย เพื่อช่วย
ถ่ายทอดวัฒนธรรมนั้น วิทยาลัยครูเขตภาคกลางได้ดำเนินกิจกรรมนั้นค่อนข้างมาก
ส่วนการสนับสนุนการผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านยังคงดำเนินกิจกรรมค่อนข้างน้อย
เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว กิจกรรมที่สามารถดำเนินบทบาทในลักษณะ
ที่เป็นการจัดประกวดหรือจัดแข่งขัน พบว่า กิจกรรมทั้งสองวิทยาลัยครูเขตภาคกลาง
ยังคงดำเนินกิจกรรมค่อนข้างน้อย

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่สามารถดำเนินการได้ในลักษณะที่เป็น
ด้านการวิจัย การศึกษาและรวบรวม

รายการ	\bar{X}	S.D.
๑. ส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและวิจัย และกระตุ้นให้นักศึกษา เยาวชนร่วมกันทำนุบำรุงภาษาในท้องถิ่นและภาษาไทย เดิม โดยการจัดรวบรวมภาษาถิ่นให้เป็นหมวดหมู่ หรือจัดตั้งชมรม ภาษาถิ่นขึ้นในวิทยาลัย หรือจัดรายการวิทยุ เพื่อ เผยแพร่ ความรู้ทางด้านภาษา	๒.๑๙	.๙๗
๒. ส่งเสริมให้มีการศึกษาค้นคว้า และวิจัย เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่วิทยาลัยของท่านตั้ง อยู่ โดยการให้ทุนอุดหนุนการวิจัย	๒.๒๔	.๙๖
๓. รวบรวมและจัดทำทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมของชาติภายในท้องถิ่นที่วิทยาลัยมีเขตรับผิดชอบ เช่น จัดทำทะเบียน โบราณสถานและโบราณวัตถุทั้งของ เอกชนและของรัฐ	๒.๑๙	๑.๐๒
๔. จัดรวบรวมโบราณวัตถุและวัสดุสำคัญทางวัฒนธรรมไว้เป็น หมวดหมู่ เพื่อให้นักศึกษา เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาส ศึกษา ค้นคว้า เช่น การจัดตั้งหอวัฒนธรรม	๒.๔๑	๑.๐๑
รวม	๒.๒๗	.๙๙

จากตารางที่ ๔ พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยครู เขตภาคกลางส่วนใหญ่มีความ
เห็นว่ากิจกรรมทั้ง ๔ กิจกรรมปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย แต่เมื่อพิจารณาในราย
ละเอียดพบว่า กิจกรรมที่ ๔ จัดรวบรวมโบราณวัตถุและวัสดุสำคัญทางวัฒนธรรมไว้
เป็นหมวดหมู่ เพื่อให้นักศึกษา เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสศึกษา ค้นคว้า นั้นได้
ปฏิบัติมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ ส่วนกิจกรรมที่ปฏิบัติได้น้อยกว่ากิจกรรมอื่น ๆ ได้แก่กิจกรรม
ที่ ๑ ส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและวิจัยและกระตุ้นให้นักศึกษา

เยาวชนร่วมกันทำนุบำรุงภาษาในท้องถิ่นและภาษาไทยเดิม และกิจกรรมที่ ๓ รวบรวม
และจัดทำทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมของชาติภายในท้องถิ่นที่วิทยาลัยมีเขตรับผิดชอบ

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่สามารถ
ดำเนินการได้ในลักษณะที่เน้นด้านการวิจัย การศึกษาและรวบรวม วิทยาลัยครู
เขตภาคกลางยังคงปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมที่สามารถดำเนินการได้ในลักษณะที่
เน้นในด้านการประสานงานติดต่อ

รายการ	\bar{X}	S.D.
๑. สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาอื่น ๆ ได้ร่วมผลิตบุคลากรทางด้าน วัฒนธรรมให้มากขึ้นโดยเฉพาะการผลิตครูนาฏศิลป์ ดนตรี และ ช่างศิลป์ เช่น การจัดหาทุนเพื่อส่งนักศึกษาเข้าเรียนใน มหาวิทยาลัยดังกล่าวโดยการประสานงานกันระหว่างหน่วยงาน และคัดเลือกนักศึกษาเพื่อส่งเข้าเรียนต่อในสถาบันเฉพาะ ดังกล่าว	๒.๒๕	๑.๐๑
๒. ประสานงานกันระหว่างวิทยาลัย กับสื่อมวลชนของท้องถิ่นเพื่อ ชักชวนให้ประชาชนปฏิบัติธรรมในวันสำคัญของศาสนา เช่น ประกาศเชิญชวนให้เข้าร่วมกิจกรรมในทางพุทธศาสนา หรือ เทศกาลอื่น ๆ	๒.๓๔	๐.๕๗
รวม	๒.๒๕	๐.๕๔

จากตารางที่ ๔ พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยครูเขตภาคกลางส่วนใหญ่มี
ความคิดเห็นว่ากิจกรรมทั้ง ๒ ยังคงปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย แต่เมื่อพิจารณาใน
รายละเอียดแล้วพบว่า กิจกรรมที่ ๒ ประสานงานกันระหว่างวิทยาลัย กับ
สื่อมวลชนของท้องถิ่นเพื่อชักชวนให้ประชาชนปฏิบัติธรรมในวันสำคัญของศาสนา
มากกว่ากิจกรรมที่ ๑ สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาอื่น ๆ ได้ร่วมผลิตบุคลากรทาง
ด้านวัฒนธรรมให้มากขึ้นโดยเฉพาะการผลิตครูนาฏศิลป์ ดนตรี และช่างศิลป์

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมที่สามารถดำเนินการ
บทบาทได้ในลักษณะที่เน้นในด้านการประสานงานติดต่อของวิทยาลัยครูเขตภาคกลาง
ยังคงปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ตารางที่ ๑๐ ความคิดเห็นของกิจกรรมที่สามารถดำเนินบทบาทได้ในลักษณะที่เน้น
ในด้านทัศนศึกษา ดูงาน และแลกเปลี่ยน เผยแพร่ซึ่งกันและกัน

รายการ	\bar{X}	S.D.
๑. ฟันฟู ส่งเสริม และเผยแพร่งานพระราชพิธี และโบราณ ราชประเพณีให้แก่นักศึกษา เยาวชน และประชาชน เช่น จัด ทัศนศึกษา ชมพระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ หรือจัดฉาย ภาพยนตร์พระราชพิธีต่าง ๆ และภาพยนตร์ส่วนพระองค์	๒.๓๑	.๕๕
๒. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทางขนบธรรมเนียมประเพณี ระหว่างท้องถิ่น หรือระหว่างภาค เช่น จัดทำโครงการ วัฒนธรรมสัญจรเพื่อเผยแพร่ศิลปการดนตรีพื้นบ้านและการละเล่น พื้นบ้าน	๒.๓๘	.๕๕
รวม	๒.๓๔	.๕๕

จากตารางที่ ๑๐ พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยครู เขตภาคกลางส่วนใหญ่มีความเห็นว่า กิจกรรมทั้ง ๒ กิจกรรมยังคงปฏิบัติค่อนข้างน้อย แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า กิจกรรมที่ ๒ จัดให้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทางขนบธรรมเนียมประเพณีระหว่างท้องถิ่นหรือระหว่างภาค ได้ปฏิบัติมากกว่ากิจกรรมที่ ๑ ฟันฟู ส่งเสริม และเผยแพร่งานพระราชพิธี และโบราณราชประเพณีให้แก่ศึกษา เยาวชนและประชาชน

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมความคิดเห็น ของกิจกรรมที่สามารถดำเนินบทบาทได้ในลักษณะที่เน้นในด้านทัศนศึกษา ดูงาน และแลกเปลี่ยน เผยแพร่ซึ่งกันและกันของวิทยาลัยครู เขตภาคกลางยังคงปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ตารางที่ ๑๑ ความคิดเห็นของกิจกรรมที่สามารถดำเนินบทบาทได้ในลักษณะที่เน้น
ในด้านการประชาสัมพันธ์

รายการ	\bar{X}	S.D.
๑. ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้สำเร็จการศึกษาภาคบังคับแล้วสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง เช่น การจัดที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ปิดโปสเตอร์ให้ข่าวสาร จัดการแข่งขันและประกวด เขียนเรียงความสำหรับประชาชน	๒.๒๒	๐.๔๔
๒. ใช้สื่อมวลชนเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติทุกสาขาให้แก่นักศึกษา เยาวชนและประชาชน เช่น การใช้โปสเตอร์ บทความ การออกอากาศในรายการต่าง ๆ หรือจัดพิมพ์เอกสาร แผ่นปลิวเผยแพร่	๒.๒๖	๐.๔๔
๓. จัดรายการเสียงตามสาย ในบริเวณวิทยาลัย เพื่อปลูกฝังและจรรโลงไว้ซึ่งวัฒนธรรมของท้องถิ่น เช่น จัดชั่วโมงดนตรีประจำถิ่นหรือช่วงระยะเวลาของวาระกรรมท้องถิ่น เป็นต้น	๒.๒๓	๐.๐๑
รวม	๒.๒๔	๐.๔๔

จากตารางที่ ๑๑ พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครู เขตภาคกลางส่วนใหญ่มีความเห็นว่ากิจกรรมที่ ๓ ยังคงปฏิบัติค่อนข้างน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่ากิจกรรมที่ ๒ ใช้สื่อมวลชนเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติทุกสาขา ให้แก่นักศึกษา เยาวชนและประชาชน ได้ปฏิบัติมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ ส่วนกิจกรรมที่ปฏิบัติน้อยที่สุดได้แก่กิจกรรมที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้สำเร็จการศึกษาภาคบังคับแล้วสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมความคิดเห็นของกิจกรรมที่สามารถดำเนินบทบาทได้ในลักษณะที่เน้นด้านการประชาสัมพันธ์ของวิทยาลัยครู เขตภาคกลางยังคงปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ตารางที่ ๑๒ ความคิดเห็นของกิจกรรมที่สามารถดำเนินบทบาทได้ในลักษณะที่เน้นทางด้านเทคนิคและวิธีการอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

รายการ	\bar{X}	S.D.
๑. ได้มีการนำเอากระบวนการต่าง ๆ เข้ามาใช้ในการส่งเสริมเผยแพร่ หัตถ์ ปลูกฝัง และจรรโลงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมของชาติ เช่น การนำเอากระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ในการฝึกอบรม เพื่อสร้างสรรค์งานศิลปหัตถกรรม และใช้กระบวนการเรียนการสอนสำหรับการฝึกฝนอาชีพ	๒.๒๔	.๔๘
๒. ใช้สถานที่สำคัญทางศาสนาเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาวัฒนธรรมของท้องถิ่น เช่น การใช้วัด สุเหร่า โบสถ์ เป็นที่ฝึกอบรมสั่งสอนประชาชนเกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐาน ๕ ประการของคนไทย	๒.๒๑	๑.๐๔
รวม	๒.๒๔	๑.๐๑

จากตารางที่ ๑๒ พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยครูเขตภาคกลางส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการกิจกรรมทั้ง ๒ ได้ปฏิบัติค่อนข้างน้อย แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า กิจกรรมที่ ๑ ได้มีการนำเอากระบวนการต่าง ๆ เข้ามาใช้ในการส่งเสริม เผยแพร่ หัตถ์ ปลูกฝัง และจรรโลงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมของชาติ ได้ปฏิบัติมากกว่ากิจกรรมที่ ๒ ใช้สถานที่สำคัญทางศาสนาเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาวัฒนธรรมของท้องถิ่น

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมความคิดเห็นของกิจกรรมที่สามารถดำเนินบทบาทได้ในลักษณะที่เน้นทางด้านเทคนิค และวิธีอื่น ๆ ของวิทยาลัยครูเขตภาคกลางยังคงปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

สรุปการจัดกิจกรรมจากคำถามปลายเปิด

กิจกรรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามจากคำถามปลายเปิดได้ให้ความสนใจ และความสำเร็จเรียงลำดับดังต่อไปนี้

๑. กิจกรรมที่ได้รับความสนใจและประสบความสำเร็จเป็นอันดับที่ ๑ มีหลายกิจกรรม ได้แก่ นิทรรศการวัฒนธรรมไทย งานโครงการธรรมสังเจร งานประเพณีต่าง ๆ กิจกรรมทางด้านศาสนา เช่น ทอดผ้าป่า ทอดกฐิน แห่เทียนพรรษา งานนาฏศิลป์พื้นเมือง งานสมมติไทย งานวัฒนธรรมสังเจร งานประกวดดนตรีไทย งานสาธิตการละเล่นพื้นเมือง การอบรมวิธีการผลิตดอกไม้ ใบบทอง

๒. กิจกรรมที่ได้รับความสนใจและประสบความสำเร็จเป็นอันดับที่ ๒ มีหลายกิจกรรมเช่นกัน ได้แก่ การจัดกลุ่มผู้สนใจฝึกฝนอาชีพ การอบรมมารยาท การสาธิต การละเล่นภาคต่าง ๆ การประกวดมารยาท การออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท การจัดหอวัฒนธรรม การจัดนิทรรศการวัฒนธรรมที่บ้าน

๓. กิจกรรมที่ได้รับความสนใจและประสบความสำเร็จเป็นอันดับที่ ๓ มีหลายกิจกรรมเช่นกัน ได้แก่ การแสดงกลอนสด การประกวดเรียงความทางวัฒนธรรม การจัดอบรมบุคลิกภาพและค่านิยมอันพึงประสงค์ การประกวดการเขียนภาพโปสเตอร์ การอบรมผู้นำเยาวชนด้านวัฒนธรรม งานลอยกระทง การปฏิบัติทางธรรม เช่น การนั่งสมาธิ การฟังเทศน์ การบวชหมู่ ๆ งานนิทรรศการทางศิลปะ การบรรยายธรรม โดยวิทยากร การจัดกีฬา การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมต่างถิ่น งานรับน้องใหม่ งานไหว้ครู งานวิจัยทางด้านวัฒนธรรม การอภิปรายให้หัวข้อที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม

ตอนที่ ๔ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมด้าน
วัฒนธรรม

ในการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ในการจัดน้ำหนัก
ค่าเฉลี่ยของแต่ละช่วงความคิดเห็นดังนี้

- ๓.๕๑ - ๔.๐๐ หมายความว่า มีปัญหามากที่สุดหรืออุปสรรคมากที่สุด
- ๒.๕๑ - ๓.๕๐ หมายความว่า มีปัญหาค่อนข้างมากหรืออุปสรรค
ค่อนข้างมาก
- ๑.๕๑ - ๒.๕๐ หมายความว่า มีปัญหาค่อนข้างน้อยหรืออุปสรรค
ค่อนข้างน้อย
- ๑.๐๐ - ๑.๕๐ หมายความว่า มีปัญหาน้อยที่สุดหรืออุปสรรคน้อยที่สุด
หรือไม่มีเลย

ตั้งได้เสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ ความคิดเห็นด้านการดำเนินงานและวิธีการทำงาน

รายการ	\bar{X}	S.D.
๑. ปัญหาในเรื่องสถานที่ที่จะใช้ดำเนินงาน	๒.๓๒	๑.๐๒
๒. ความต้องการและความพร้อมในด้านอุปกรณ์	๒.๕๑	๐.๙๒
๓. ปัญหาในการดำเนินงานติดต่อระหว่างผู้รับผิดชอบโครงการ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๒.๓๗	๐.๙๓
๔. ปัญหาในเรื่องการวางแผนการทำงานล่วงหน้า	๒.๓๕	๐.๙๓
๕. ปัญหาในเรื่องระยะเวลาในการทำงานตามโครงการแต่ละ โครงการ	๒.๓๗	๐.๙๒
	๒.๓๘	๐.๙๔

จากตารางที่ ๑๓ พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยครูเขตภาคกลาง ๑๑ แห่ง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ความต้องการและความพร้อมในด้านอุปกรณ์เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก หรือมีอุปสรรคค่อนข้างมากกว่าปัญหาอื่น ๆ ส่วนปัญหาอื่น ๆ นั้นอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย หรือมีอุปสรรคค่อนข้างน้อย และปัญหาเรื่องสถานที่ที่จะใช้ดำเนินงานเป็นปัญหาหรืออุปสรรคน้อยที่สุดในปัญหาทั้งหมด

เมื่อพิจารณาในส่วนรวมแล้ว ความคิดเห็นด้านการดำเนินงานและวิธีการทำงานของวิทยาลัยครูเขตภาคกลางนั้นมีปัญหาหรืออุปสรรคอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นด้านการประสานงานกับหน่วยงานอื่นทั้งภายในและ
ภายนอกวิทยาลัย

รายการ	\bar{X}	S.D.
๑. ปัญหาจากการติดต่อตามสายงานในระบบราชการ	๒.๓๙	๐.๙๔
๒. การให้การสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นภายนอกวิทยาลัย	๒.๓๘	๐.๙๑
๓. การให้การสนับสนุนจากหน่วยงานภายในวิทยาลัยบางหน่วยงาน	๒.๓๒	๐.๙๖
๔. ปัญหาอันเกิดจากระบบการสื่อสารไม่ชัดเจนทำให้เกิดความ เข้าใจไม่ตรงกัน	๒.๓๘	๐.๙๒
๕. ปัญหาอันเกิดจากการทำงานโดยไม่มี การติดต่อประสานงาน ซึ่งกันและกัน	๒.๓๒	๐.๙๖
รวม	๒.๓๖	๐.๙๔

จากตารางที่ ๑๔ พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยครู เขตภาคกลางส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ปัญหาทั้ง ๕ ข้อ มีปัญหาและอุปสรรคค่อนข้างน้อย แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วพบว่า ปัญหาจากการติดต่อตามสายงานในระบบราชการเป็นปัญหาหรืออุปสรรคมากกว่าปัญหาด้านอื่น ๆ ซึ่งปัญหาการให้การสนับสนุนจากหน่วยงานภายในวิทยาลัยบางหน่วยงานกับปัญหาอันเกิดจากการทำงาน โดยไม่มี การติดต่อประสานงานซึ่งกันและกัน มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยรวม ความคิดเห็นด้านการประสานงานกับหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัยของวิทยาลัยครู เขตภาคกลาง มีปัญหาหรืออุปสรรคอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ตารางที่ ๑๕ ความคิดเห็นด้านบุคลากรผู้ร่วมงาน

รายการ	นั้	S.D.
๑. บุคลากรมีความรู้ความชำนาญไม่ตรงกับงานที่ปฏิบัติ	๒.๒๕	๐.๕๘
๒. บุคลากรไม่เต็มใจที่จะปฏิบัติงาน	๒.๓๑	๐.๕๘
๓. บุคลากรมีเวลาไม่เพียงพอที่จะอุทิศให้กับการปฏิบัติงานด้าน วัฒนธรรม	๒.๕๕	๑.๐๓
๔. บุคลากรได้รับค่าตอบแทนน้อย หรือไม่ได้รับเลย	๒.๔๓	๑.๐๘
๕. บุคลากรในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ	๒.๕๐	๐.๕๘
๖. ความเข้าใจและความศรัทธาในงานของบุคลากร	๒.๔๘	๐.๕๘
	๒.๔๓	๑.๐๑

จากตารางที่ ๑๕ พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยครูเขตภาคกลางทั้ง ๑๑ แห่ง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านบุคลากรมีเวลาไม่เพียงพอที่จะอุทิศให้กับการปฏิบัติงาน เป็นปัญหาหรืออุปสรรคค่อนข้างมาก ส่วนปัญหาด้านบุคลากรไม่เพียงพอ เป็นปัญหาหรืออุปสรรคค่อนข้างมากเช่นกัน ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ มีปัญหาหรืออุปสรรคค่อนข้างน้อย ส่วนปัญหาด้านบุคลากรมีความรู้ความชำนาญไม่ตรงกับงาน เป็นปัญหาหรือมีอุปสรรคน้อยที่สุดในปัญหาทั้งหมด

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ความคิดเห็นด้านบุคลากรผู้ร่วมงานของวิทยาลัยครูเขตภาคกลางทั้ง ๑๑ แห่ง มีปัญหาหรืออุปสรรคอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ตารางที่ ๑๖ ความคิดเห็นด้านปัญหาหรืออุปสรรคด้านวิชาการ

รายการ	\bar{X}	S.D.
๑. ความเหมาะสมและความสมควรระหว่างการเผยแพร่ความรู้ทางด้านวัฒนธรรมกับสภาพความเป็นอยู่และชีวิตประจำวันในปัจจุบัน	๒.๔๒	๐.๘๙
๒. วิธีการและการดำเนินการสอดแทรกความรู้ด้านวัฒนธรรมลงในวิชาการต่าง ๆ	๒.๓๔	๐.๙๒
๓. ปัญหาในการจัดกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมในวิทยาลัยของท่านในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา (ปีการศึกษา ๒๕๒๕)	๒.๓๐	๐.๙๖
๔. ผู้สอนไม่เห็นความสำคัญของวัฒนธรรมของชาติ	๒.๒๕	๑.๐๑
๕. ปัญหาในการนำเอาผลงานวิจัยทางด้านวัฒนธรรมที่มีอยู่มาอ้างอิงในงานวิจัยใหม่ ๆ	๒.๔๕	๐.๙๖
รวม	๒.๓๕	๐.๘๕

จากตารางที่ ๑๖ พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยครู เขตภาคกลางส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาทั้ง ๕ ด้าน มีปัญหาหรืออุปสรรคค่อนข้างน้อย แต่เมื่อพิจารณาโดยรายละเอียดแล้วพบว่า ปัญหาในการนำเอาผลงานวิจัยทางด้านวัฒนธรรมที่มีอยู่มาอ้างอิงในงานวิจัยใหม่ ๆ มีปัญหาหรืออุปสรรคมากที่สุดมากกว่าปัญหาด้านอื่น ๆ ส่วนปัญหาด้านผู้สอนไม่เห็นความสำคัญของวัฒนธรรมของชาติมีปัญหาหรืออุปสรรคน้อยที่สุดในปัญหาทั้งหมด

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ความคิดเห็นหรืออุปสรรคด้านวิชาการของวิทยาลัยครู เขตภาคกลางมีปัญหาหรืออุปสรรคอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ตารางที่ ๑๗ ปัญหาทั่วไป

รายการ	\bar{X}	S.D.
๑. ความสนใจของอาจารย์เกี่ยวกับกิจกรรมด้านวัฒนธรรม	๒.๕๐	๐.๕๕
๒. ความตระหนักของนักศึกษาในความสำคัญของการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม	๒.๕๖	๐.๕๓
๓. ความสนใจของประชาชนเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือในกิจกรรมด้านวัฒนธรรม	๒.๕๑	๐.๕๕
๔. ความเหมาะสมของเวลาหรือช่วงระยะเวลาของการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม	๒.๕๑	๐.๕๕
๕. ปัญหาในด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม	๒.๕๐	๐.๕๖
รวม	๒.๕๐	๐.๕๕

จากตารางที่ ๑๗ พบว่าอาจารย์ในวิทยาลัยครู เขตภาคกลางส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาด้านความตระหนักของนักศึกษาในความสำคัญของการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม ปัญหาความสนใจของประชาชนเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม ปัญหาด้านความสนใจของอาจารย์เกี่ยวกับกิจกรรมด้านวัฒนธรรม และปัญหาในด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมมีปัญหาหรืออุปสรรคค่อนข้างมาก ส่วนปัญหาด้านความเหมาะสมของเวลา หรือช่วงระยะเวลาของการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม มีปัญหาหรืออุปสรรคค่อนข้างน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าปัญหาด้านความตระหนักของนักศึกษาในความสำคัญของการจัดกิจกรรมวัฒนธรรม มีปัญหาหรืออุปสรรคมากกว่าปัญหาอื่น ๆ ส่วนปัญหาด้านความเหมาะสมของเวลาของการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมมีปัญหาหรืออุปสรรคน้อยกว่าปัญหาอื่น ๆ

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ความคิดเห็นด้านปัญหาทั่วไปของวิทยาลัยครู เขตภาคกลางมีปัญหาหรืออุปสรรคอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย เกือบจะถึงมาก

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำเสนอ เป็นลำดับ ดังนี้

ตอนที่ ๑ แสดงสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ ๒ กิจกรรมด้านวัฒนธรรมที่วิทยาลัยครู เขตภาคกลาง ได้จัดให้มีขึ้นในรอบปีการศึกษา ๒๕๒๕ ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นความเรียง โดยแยกรายละเอียดออกเป็นข้อ ๆ

ตอนที่ ๓ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินบทบาททางด้านวัฒนธรรมของวิทยาลัยครู เขตภาคกลาง ที่ได้ประสบในปีการศึกษา ๒๕๒๕ ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นความเรียง และแยกรายละเอียดออกเป็นข้อ ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ ๑๘ สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ อายุและอายุราชการ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	๑๑	๖๑.๑๑
หญิง	๗	๓๘.๘๙
อายุ		
๒๑ - ๓๐ ปี	๒	๑๑.๑๑
๓๑ - ๔๐ ปี	๔	๔๔.๔๔
๔๑ - ๕๐ ปี	๖	๓๘.๘๙
๕๑ - ๖๐ ปี	๑	๕.๕๕
อายุราชการ		
๑ - ๑๐ ปี	๒	๑๑.๑๑
๑๑ - ๒๐ ปี	๔	๔๔.๔๔
๒๑ - ๓๐ ปี	๗	๓๘.๘๙
๓๑ - ๔๐ ปี	๑	๕.๕๖

จากตารางที่ ๑๘ พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นชายส่วนใหญ่คิด เป็นร้อยละ

๖๑.๑๑ และเป็นหญิงคิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘๙ และผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๔ และ อายุ ๔๑-๕๐ ปี ร้อยละ ๓๘.๘๙ อายุ ๒๑-๓๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๑ ส่วนอายุ ๕๑-๖๐ ปี มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕.๕๕ ส่วนอายุราชการ ส่วนใหญ่มีอายุราชการอยู่ระหว่าง ๑๑-๒๐ ปี ร้อยละ ๔๔.๔๔ และ รองลงมา ๒๑-๓๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘๙ และ ๑-๑๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๑ ส่วนอายุ ๓๑-๔๐ ปี มีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๕.๕๖

ตารางที่ ๑๔ สถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งทาง
 ด้านบริหาร และวุฒิทางการศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งทางวิชาการ		
ศาสตราจารย์	-	-
รองศาสตราจารย์	๒	๑๑.๑๑
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๓	๑๖.๖๗
อาจารย์	๑๓	๗๒.๒๒
ตำแหน่งทางด้านบริหาร		
ประธานศูนย์วัฒนธรรม	๓	๑๖.๖๗
เลขานุการศูนย์วัฒนธรรม	๖	๓๓.๓๓
รองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษา	-	-
หัวหน้าฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา	๔	๒๒.๒๒
หัวหน้าแผนกแผนงาน	๕	๒๗.๗๘
วุฒิทางการศึกษา		
ปริญญาเอก	๑	๕.๕๖
ปริญญาโท	๑๐	๕๕.๕๖
ปริญญาตรี	๗	๓๘.๘๘

จากตารางที่ ๑๔ พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์มากที่สุดคือคิดเป็นร้อยละ ๗๒.๒๒ และเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗ และรองศาสตราจารย์คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๑ ตามลำดับ ส่วนตำแหน่งทางด้านบริหารนั้นส่วนใหญ่มักตอบเป็นเลขานุการประจำศูนย์วัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ และเป็นหัวหน้าแผนกแผนงาน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗๘ เป็นหัวหน้าฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒๒ เป็นประธานศูนย์วัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗ ตามลำดับ ทางด้านวุฒิทางการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่จะมีวุฒิปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๖ และวุฒิปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘๘ วุฒิปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ ๕.๕๖ ตามลำดับ

ตอนที่ ๒ กิจกรรมด้านวัฒนธรรม

กิจกรรมด้านวัฒนธรรมที่วิทยาลัยได้จัดทำขึ้นในรอบปีการศึกษา ๒๕๒๕ มีดังต่อไปนี้

๑. การจัดทำมีโครงการศึกษาและฟื้นฟูกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี โดยเฉลี่ยแล้ววิทยาลัยครูเขตภาคกลางทั้ง ๖ แห่ง ได้จัดกระทำขึ้นทั้งสิ้น โดยเฉลี่ย ๒๔ ครั้ง กิจกรรมที่จัดส่วนใหญ่ได้แก่ การแสดงประเพณีต่าง ๆ การแสดง การแต่งกายในสมัยต่าง ๆ การแสดงพื้นบ้าน การแข่งเรือ เป็นต้น
๒. การจัดทำมีงานเทศกาล เฉพาะท้องถิ่น ปรากฏว่าวิทยาลัยครูเขตภาคกลางทั้ง ๖ แห่ง ได้จัดทำมีทั้งหมด ๑๒ ครั้ง เช่น สลากภัต การลอยกระทง แห่งเทียนพรรษา เวียนเทียน งานสงกรานต์ งานแห่หลวงพ่อโสธรประจำปีกลางเดือน ๑๒ เป็นต้น
๓. จัดให้มีการทำบุญหรือพิธีสำคัญทางศาสนาขึ้นในวันสำคัญทางศาสนา ปรากฏว่าวิทยาลัยครูภาคกลางทั้ง ๖ แห่ง ได้จัดทำมีทั้งหมด ๑๓ ครั้ง แต่ส่วนใหญ่กิจกรรมที่กระทำเหมือนกัน เช่น วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา เป็นต้น
๔. การจัดทำมีการละเล่นพื้นบ้านขึ้นในเทศกาลต่าง ๆ ปรากฏว่าวิทยาลัยครูภาคกลางทั้ง ๖ แห่ง ได้จัดทำมีขึ้นทั้งหมด ๖ ครั้ง เช่น เทศกาลธ. กระทง มีการละเล่นได้แก่ การลอยกระทง การละเล่นกลองยาว การละเล่นเพลงเรือ การสาธิตประเพณีต่าง ๆ เทศกาลสงกรานต์ ได้จัดการละเล่น ได้แก่ เพลงฉ่อย รุ่งวิว แฉิ่งรุชกคะเยอ มวยทะเล รุ่งเปี้ยว การเล่นสะบ้า เพลงทวงมาลัย เป็นต้น
๕. การจัดนิทรรศการทางวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ปรากฏว่า วิทยาลัยครูเขตภาคกลางทั้ง ๖ แห่ง จัดให้มีขึ้น ๑๕ ครั้ง เช่น นิทรรศการวัฒนธรรมท้องถิ่น นิทรรศการประเพณีการบวช นิทรรศการศิลป-ภาษา นิทรรศการวัฒนธรรมในสมัย สมเด็จพระนารายณ์มหาราช นิทรรศการศิลปพื้นบ้าน นิทรรศการช่างพื้นบ้าน นิทรรศการสมบัติไทย นิทรรศการพระนครศรีทัศน์ นิทรรศการทางภาษา นิทรรศการทางศิลปด้าน มัลชนศิลป์ เป็นต้น
๖. การจัดทำมีการประกวดมารยาทไทย ทั้งในและนอกวิทยาลัย ปรากฏว่า

วิทยาลัยครูทั้ง ๖ แห่ง ได้จัดมีให้มี ๖ ครั้ง สถานที่จัดได้แก่หอประชุมของวิทยาลัย ส่วนจัดภายนอกวิทยาลัยไม่มี

๗. การส่งเสริมและจัดแข่งขันกีฬาพื้นบ้านขึ้นในโอกาสต่าง ๆ ปรากฏว่า วิทยาลัยครูเขตภาคกลางทั้ง ๖ แห่ง ได้จัดทั้งหมด ๕ ครั้ง กีฬาที่จัดส่วนใหญ่ได้แก่ มวยไทย ตรีกระรอก ทมากรูก ริ่งวัว ชักคะเย่อ เป็นต้น

๘. จัดให้มีโครงการวัฒนธรรมสัญจร ปรากฏว่าวิทยาลัยครูเขตภาคกลาง ทั้ง ๖ แห่ง ได้จัดทั้งสิ้น ๒ ครั้ง ได้แก่ วิทยาลัยครูเทพสตรี ไปแสดงที่โรงเรียนท่าวัง วิทยาคม และโรงเรียนพิบูลย์วิทยาลัย เท่านั้น

๙. การจัดให้มีการสัมมนา แลกเปลี่ยนความรู้ทางด้านวัฒนธรรม ปรากฏว่าวิทยาลัยครูเขตภาคกลางทั้ง ๖ แห่ง ไม่ปรากฏว่าจะมีการจัดขึ้นเลยแม้แต่ครั้งเดียว

๑๐. จัดพิมพ์หนังสือ เอกสาร เกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่น ปรากฏว่า วิทยาลัยครูเขตภาคกลางทั้ง ๖ แห่ง ได้จัดพิมพ์ ๖ เล่ม ได้แก่

๑๐.๑ หนังสือลมบัวดีไทย

๑๐.๒ หนังสือพระสุธนคำกาพย์

๑๐.๓ หนังสือพระสุธนมโนราห์

๑๐.๔ หนังสือการใช้สรรพนามในจังหวัดลพบุรี

๑๐.๕ วารสารชมรมพุทธศาสน์

๑๐.๖ หนังสือแปดริ้ว เมืองน้ำ

๑๑. เชิญวิทยากรมาบรรยายหรืออภิปรายความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ปรากฏว่าวิทยาลัยครูเขตภาคกลางทั้ง ๖ แห่ง ได้จัดให้มีขึ้น ๖ ครั้ง ส่วนใหญ่เป็นเรื่อง เกี่ยวกับการอบรมจริยธรรม การสร้างเสริมจริยธรรม เป็นต้น

๑๒. การจัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในและภายนอกวิทยาลัย ปรากฏว่า วิทยาลัยครูเขตภาคกลางทั้ง ๖ แห่ง ได้จัดให้มีขึ้น ๒๒ ครั้ง ส่วนใหญ่กีฬาที่จัดขึ้นเหมือนกันแทบทุกวิทยาลัย เช่น กีฬาสีภายในวิทยาลัยครู กีฬาต่างวิทยาลัย กีฬากลุ่มระหว่าง วิทยาลัย กีฬากรรมการฝึกหัดครูทั่วประเทศ ที่จัดนอกเหนือจากนี้ก็มี เช่น กีฬาอุดมศึกษา สัมพันธ์ กีฬาโอเพ่น เป็นต้น

๑๓. การจัดให้มีการส่งเสริมวัฒนธรรมทางด้านวรรณกรรมไทย ปรากฏว่า วิทยาลัยครูทั้ง ๖ แห่ง ได้จัดทั้งหมด ๕ ครั้ง ส่วนในการจัดเหมือน ๆ กันได้แก่ คำประพันธ์เทอดพระเกียรติบุคคลสำคัญ ๆ เป็นต้น

๑๓. การจัดให้มีการร่วมกันพัฒนาและตกแต่งบริเวณโบราณสถานของ
ท้องถิ่น ปรากฏว่าวิทยาลัยครูเขตภาคกลางทั้ง ๖ แห่ง ได้จัดให้มี ๑ ครั้ง คือการ
พัฒนาอนุสาวรีย์พระเจ้าตากสินมหาราช นอกนั้นไม่ปรากฏว่าจัดขึ้น

๑๔. จัดให้มีบุคลากรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานด้านวัฒนธรรมของวิทยาลัย
ไปดูงาน หรือทัศนศึกษาเพิ่มเติมนอกท้องถิ่นของตน เพื่อให้มีประสบการณ์และแนวความ
คิดกว้างขวาง ปรากฏว่าวิทยาลัยครูเขตภาคกลางทั้ง ๖ แห่ง มีการส่งไป ๓-๔ ครั้ง
ได้แก่ ไปดูงานที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม ไปดูงานที่อำเภอบ้านหมี่
จังหวัดลพบุรี ไปดูงานที่ตำบลบางขันหมาก อำเภอมือง ลพบุรี เป็นต้น

๑๕. จัดให้มีการกระทำกิจกรรมทางศาสนาในลักษณะการปฏิบัติจริง
ปรากฏว่าวิทยาลัยครูเขตภาคกลางทั้ง ๖ แห่ง ได้จัดทั้งหมด ๑๐ ครั้ง แต่กิจกรรมที่จัด
ส่วนใหญ่เหมือนกัน เช่น การเข้าวัดฟังเทศน์ การนิมนต์พระมาเทศน์ที่วิทยาลัย การ
ทอดกฐิน ทอดผ้าป่า การอุปสมบทหมู่ เป็นต้น

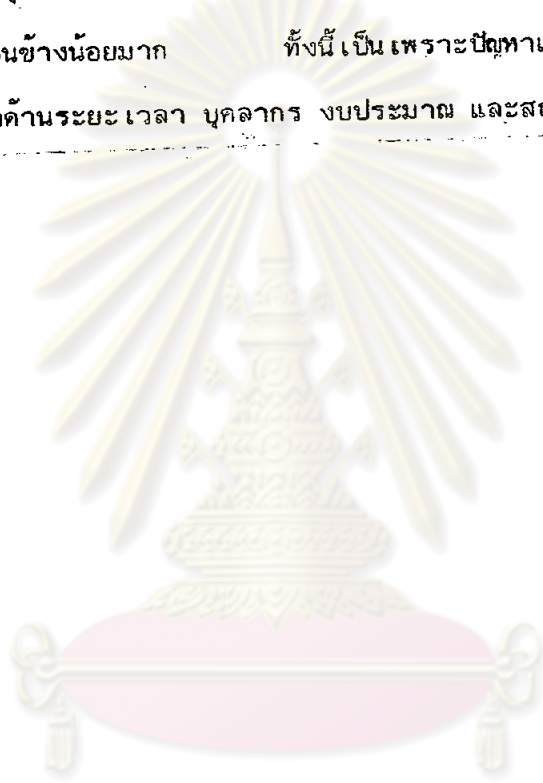
๑๖. การร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและของเอกชน เนื่องในโอกาส
พิเศษต่าง ๆ เพื่อฟื้นฟูเผยแพร่ความรู้ทางด้านวัฒนธรรม ปรากฏว่าวิทยาลัยครูเขตภาค
กลางทั้ง ๖ แห่ง ได้จัดทั้งสิ้น ๑๔ ครั้ง ได้แก่ วันปิยมหาราช วันตากสินมหาราช
วันพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ฯลฯ งานบวงสรวงดวงวิญญาณสมเด็จพระนารายณ์มหาราช
การสดุดีกษัตริย์ ๔ รัชกาล เป็นต้น

๑๗. การให้บริการชุมชนทางด้านวัฒนธรรม ปรากฏว่าวิทยาลัยครูเขต
ภาคกลางทั้ง ๖ แห่ง ได้จัดให้มี ๑ ครั้ง ได้แก่ งานทอไบบกกล้วย เป็นต้น

๑๘. การสนับสนุนให้มีการจัดทำหนังสืออ่านประกอบที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม
ของท้องถิ่นสำหรับเด็กในวัยเรียน ปรากฏว่า วิทยาลัยครูเขตภาคกลางทั้ง ๖ แห่ง ได้
จัดให้มีทั้งสิ้น ๓ เล่ม ได้แก่ ตำบลสิงห์ลอยน้อย ประเพณีผูกข้าวหลามและตำนาน
หลวงพ่อบุญโฮง

๑๙. การจัดให้มีการประกวดผลงานทางด้านวัฒนธรรมในสาขาต่าง ๆ
ขึ้น ปรากฏว่า วิทยาลัยครูเขตภาคกลางทั้ง ๖ แห่ง ได้จัดให้มีขึ้นเพียง ๑ ครั้ง เท่านั้น
ได้แก่ ประกวดคำกลอนสุนทรภู่ นอกนั้นไม่ปรากฏว่ามีจัดขึ้น

สรุปว่า วิทยาลัยครูเขตภาคกลางส่วนใหญ่ยังคงปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ทางด้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะบางกิจกรรมในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา (๒๕๒๕) ไม่เคยปฏิบัติ เช่น การประชุมสัมมนา และกิจกรรมบางอย่างก็ปฏิบัติค่อนข้างมากและครบทุกวิทยาลัย เช่น การจัดกีฬาภายในและภายนอกวิทยาลัย ส่วนกิจกรรมก็มีบ้างแต่ค่อนข้างน้อยมาก ทั้งนี้ เป็นเพราะปัญหาและอุปสรรคบางประการ เช่น ปัญหาค่านระยะเวลา บุคลากร งบประมาณ และสถานที่ไม่อำนวย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๓ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานทางด้านวัฒนธรรม

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานทางด้านวัฒนธรรมของวิทยาลัยครู เขตภาคกลาง ในปีการศึกษา ๒๕๒๕ มีดังต่อไปนี้

๑. แนวนโยบายเกี่ยวกับการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ สรุปลงได้ว่าวิทยาลัยครูเขตภาคกลาง มีนโยบายดังนี้

- ๑.๑ จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับประเพณี โดยมุ่งให้นักศึกษามีคุณธรรมและใช้ชีวิตที่เป็นสุขในสังคมไทย.
- ๑.๒ จัดโครงการฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมคุณธรรม
- ๑.๓ ดำเนินงานตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
- ๑.๔ ดำเนินงานด้านวัฒนธรรมตามนโยบายของกรมการฝึกหัดครู
- ๑.๕ ส่งเสริมด้านจริยธรรมและวัฒนธรรมแบบต่อ เนื่อง
- ๑.๖ ให้วิทยาลัยช่วย เหลือด้านงบประมาณบ้าง
- ๑.๗ ให้วิทยาลัยจัด เวลาให้มีการ เผยแพร่งานของศูนย์วัฒนธรรม

๒. ด้านวิธีการดำเนินงานตามนโยบายดังกล่าวพอสรุปได้ว่าวิทยาลัยครูเขตภาคกลางส่วนใหญ่มีวิธีดำเนินงานดังต่อไปนี้

- ๒.๑ ศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูล เผยแพร่ข้อมูลทางหนังสือพิมพ์ และวารสาร
- ๒.๒ จัดกิจกรรมประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ
- ๒.๓ วิธีการจัดกิจกรรมมักจะผ่านทางองค์การนักศึกษา
- ๒.๔ ร่วมมือกับศูนย์วัฒนธรรมประจำจังหวัด เพื่อขอใช้งบประมาณร่วมกัน
- ๒.๕ จัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน เป็นครั้ง ๆ ไป

๓. ปัญหาและอุปสรรคทางด้านงบประมาณเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม พอสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

- ๓.๑ กิจกรรมแต่ละครั้ง ใช้งบประมาณมาก งบประมาณไม่พอกับกิจกรรม

๓.๒ งบประมาณที่ได้แต่ละครำน้อย

๓.๓ งบประมาณไม่สามารถจัดซื้อครุภัณฑ์ได้

๔. ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการทำงานตามโครงการที่ตั้งไว้ พอสรุป
รวมเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

๔.๑ ค่าเงินงานตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ไม่ทัน

๔.๒ วิทยาลัยไม่จัด เวลาให้จัดกิจกรรมนั้น ๆ

๔.๓ คณะกรรมการศูนย์วัฒนธรรมไม่ให้ความช่วยเหลือ

๔.๔ ระยะเวลาสั้นในการเตรียมงาน

๕. ปัญหาด้านการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย พอสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

๕.๑ หน่วยงานภายนอกยังไม่ยอมรับงานด้านวัฒนธรรม เท่าที่ควร

๕.๒ หน่วยงานภายในไม่ให้ความร่วมมือ เพราะถือว่าไม่ใช่หน้าที่

๕.๓ ขาดการประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย

๕.๔ ขาดการร่วมมือกับอาจารย์ภายในวิทยาลัยเอง

๖. ปัญหาและอุปสรรคทางด้านบุคลากรที่ เกี่ยวข้องกับงานด้านวัฒนธรรม
พอสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

๖.๑ บุคลากรทุกคนมีงานประจำอยู่

๖.๒ บุคลากรที่ทำงานด้านนี้ต้องมีใจรักและเสียสละ

๖.๓ ขาดบุคลากรที่มีความสามารถทางด้านวัฒนธรรมโดยตรง

๖.๔ บุคลากรประจำศูนย์วัฒนธรรมไม่ลงมือปฏิบัติงาน ได้แก่ประชุม

๖.๕ บุคลากรบางท่านต้องการมีชื่อ เป็นคณะกรรมการประจำศูนย์
วัฒนธรรมเท่านั้น

๖.๖ การแต่งตั้งคณะกรรมการประจำศูนย์วัฒนธรรมไม่มีการถาม
ความสมัครใจผู้จะมาทำงานก่อนแต่งตั้ง

๗. ปัญหาและอุปสรรคทางด้านวิชาการ มีประเด็นที่สำคัญ ๆ พอสรุปได้
ดังนี้

๗.๑ เอกสารและตำราเกี่ยวกับวัฒนธรรมมีน้อย หรือไม่มีเลยใน
บางวิทยาลัย

๗.๒ มีงานวิจัยจำนวนมากทางด้านวัฒนธรรมที่ยังไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่

๗.๓ บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านวัฒนธรรมไม่มี

๗.๔ สถานที่ทำงานของศูนย์โดยตรงยังไม่มี

๘. ทศนคติและความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษาและประชาชนที่มีต่อการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย พอสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

๘.๑ ส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือพอสมควร

๘.๒ ทุกคนเข้าใจและเห็นความสำคัญกับงานด้านวัฒนธรรมเป็นอย่าง
ดี แต่ไม่มีผู้ลงมือช่วยเหลืออย่างจริงจัง

๘.๓ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสำคัญเท่าที่ควรทางด้าน
วัฒนธรรม มักจัดกิจกรรมที่สนุกสนานมากกว่า

๘.๔ กิจกรรมบางอย่างไม่ถึงจุดความสนใจ บุคคลภายนอกเท่าที่ควร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย